

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 924/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници мал. тужиоца АА из ..., кога заступа законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Ружица Филиповић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Петар Митић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 25/17 од 24.01.2017. године, у седници одржаној 11.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 25/17 од 24.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 317/15 од 13.10.2016. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици у односу на мал. АА те забрањено туженом да се приближава мал.тужиоцу на удаљености од 100 м, забрањен приступ туженом око Основне школе „...“ у ... коју похађа мал. тужилац, приступ туженом око места становања мал. тужиоца, насеље ... број ... у ..., те изречена забрана даљег физичког и психичког узнемиравања мал. тужиоца у трајању од једне године почев од дана пресуђења, осим у време одржавања личних односа мал. тужиоца са оцем, овде туженим у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад у .... Ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа између мал. тужиоца и туженог тако што је одређено контактирање туженог са мал. тужиоцем у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад у ... сваког другог петка од 13,00 до 14,00 часова и то када мал. тужилац похађа школу у преподневној смени, са налогом мајци да у напред наведеном времену и у наведене просторије доводи и преузима мал. тужиоца. На овај начин одржавање личних односа одређено је у трајању од једне године док траје мера заштите од насиља у породици. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 154.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 25/17 од 24.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени побивајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побивану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која се у ревизији истиче, не може бити разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П 578/11 од 14.12.2011. године, уређен је начин одржавања личних односа између овде туженог као оца и мал. тужиоца тако да тужени мал. тужиоца преузима сваког другог викенда у месецу испред куће мајке у ... и то суботом од 10,00 часова до недеље до 18,00 часова када је обавезан да дете врати на исто место. Мајка мал.тужиоца се обратила Центру са социјални рад у ... 11.08.2015. године и довела мал. дете на разговор везано за околности психичког и физичког насиља од стране туженог. Том приликом су показане модрице на леђима детета које је констатовано и лекар ургентне медицине у свом извештају од 10.08.2015. године и за које је мајка детета објаснила да их је учила када се дете претходног дана вратило од оца. Саслушана у својству сведока, мајка детета је изјавила да је црвенило на његовим леђима приметила приликом туширања, након што је дете са њом било на рингишпили. Са дететом је обављен разговор. Том приликом је добијена информација да се играо са дедом по оцу, да га је деда узео у руке и бацио на земљу покушавајући да га научи да се бије и боксује. Пошто су на левој надлактици примећене модрице које су већ губиле боју али су имале облик прстију од руке, мал. тужилац је објаснио да их је добио од оца који је покушао да га силом извуче из аута јер он није хтео да изађе.

Из исказа детета је утврђено да када борави код оца углавном се игра са дедом када отац није код куће, а када је отац код куће, дођу му другови са којима пије алкохол. Када је једном приликом затражио да оде раније код мајке, отац му је запретио да ће мајка ићи у затвор ако он не долази код њега и не остане онолико колико је суд одредио. Отац га удара по леђима када није добар. У току разговора мал. АА је показивао страх када се помене отац и изразио жељу да тамо више не одлази, јер га се плаши. Повреда на телу детета, према налазу вештака Богдана Манасијевића, је могућа услед дејства механичке силе ланца који држи столицу рингишпила, али је могућа и штипањем и стискањем шакама, те се не може са сигурношћу утврдити да ли је повреда настала притиском ланца при вожњи рингишпила или је настала услед стискања шакама.

Вештак медицинске струке утврдио је да се крвни подлив на телу детета могао јавити ударцем тела о тло, или о неки тежак предмет, или падом или ударцем тупе силе на тело. Изразио је мишљење да су повреде на грудном кошу настале притиском прстију, односно шаке на грудни кош, јер да су настале притиском корпе рингишпила на тело детета, биле би другог облика и у пределу струка.

Центар за социјални рад је проценио да отац нема увид у развојне потребе детета, да његов васпитни модел подразумева физичко кажњавање детета за непослушност и да инсистира на личним контактима са дететом који нису садржајни и подразумевају присуство детета у друштву старијих особа које конзумирају алкохол, као и игру детета са дедом по оцу, која је веома груба, непримерено узрасту детета и насилног садржаја. Имајући у виду наведено изразио је мишљење да је потребно да се виђања детета са оцем одвијају у контролисаним условима и да се одреде мере заштите од насиља у породици.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су у складу са члановима 197, 198 и 199. Породичног закона изrekli одговарајуће мере заштите од насиља у породици, налазећи да тужени врши насиље у породици у смислу члана 197. Породичног закона и применом члана 61. истог закона изменили модел одржавања личних односа мал. тужиоца са туженим.

Према одредби члана 197. Породичног закона („Сл. Гласник РС“ бр.18/15, 72/11-др.закон и 6/15), насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, с тим да се насиљем у породици нарочито сматра nanoшење или покушај nanoшења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или nanoшења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, ограничавање слободе кретања или комуникација са трећим лицима, вређање као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање.

Одредбом члана 198. наведеног закона прописане су мере заштите коју суд може изрећи против члана породице који врши насиље.

У конкретном случају, Врховни касациони суд налази да је правилно становиште нижестепених судова да у радњама туженог има обележја насиља у породици у смислу члана 197. Породичног закона будући да је у току поступка утврђено да тужени дете излаже опасностима дозвољавајући грубе игре са дедом по оцу, да тужени мал. тужиоца доводи у контакт са другим одраслим људима са којима конзумира алкохол, да удара дете по леђима „када није добро“ и да му прети одласком мајке у затвор, ако не долази код њега.

У складу са наведеним, нижестепени судови су правилно туженом одмерили и изrekli мере заштите од насиља у породици те му забранили да се приближава мал. тужиоцу на удаљености мањој од 100м, да приступа око Основне школе „...“ у ... коју похађа мал. тужилац, да приступа месту његовог

становања као и да даље психички узнемирава мал. тужиоца, са трајањем од годину дана у складу са чланом 198. Породичног закона. Трајање изречене мере адекватно је тежини радњи и насиља, израженој упорности, створеном ризику од могућих последица по интегритет и душевно здравље мал. тужиоца. Сврха мере заштите је и спречавање и престанак таквог понашања које представља насиље у породици, решавање проблема који су довели до поремећаја у односима и насиља, те коначно успостављање нормалних међусобних односа чланова породица. Како су судови то имали у виду приликом изрицања наведених мера заштите, то Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Изречена мера заштите од насиља у породици усвојена је, у најбољем интересу детета, а што је изискивало измену одлуке о начину одржавања личних односа мал.детета са оцем и њихово одвијање у контролисаним условима. Ово посебно имајући у виду субјективну реакцију детета на дешавања везана за одлазак код оца, јер дете испољава страх од оца и отпор према даљим одласцима код оца ради виђања. Елементи процене најбољег интереса детета правилно су утврђени прибављањем мишљења Центра за социјални рад .... Измена раније утврђеног модела виђања мал. тужиоца са оцем омогућиће детету да, у складу са чланом 61. Породичног закона, оствари своје право и виђа родитеља са којим не живи, али на начин који код детета не изазива страх и који спречава могућност понављања понашања које је окарактерисано као насиље у породици од стране туженог.

Суд је имао у виду и остале ревизијске наводе али их у смислу чл. 414. став 2. ЗПП није посебно образлагао, јер се у ревизији понављају жалбени разлози који су већ били предмет правилне оцене другостепеног суда.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је у смислу члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић